

גאולתנו ממצרים בהכנה לדודנו

שורש גאולת ישראל

"בסדרא זו נפתח מקור הישועה, כי הוא התחלת גאולת מצרים, שהוא שורש כל הגאולות והישועות עד הגאולה השלמה" (אמרי-אמת איג'ר) "הסדרא הזו היא שורש הגאולה. ובוודאי כשישראל קורין הסי הזאת שכתוב בה בירור גאולת מצרים בשלמות-בוודאי נתעורר בזה שורש גאולת ישראל" (שם)

"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" (מיכה ה) "גאולת מצרים היה הכנה לכל הגאולות" (שפת אמת) "סדר הגאולה ממצרים היא התבנית לסדר הגאולה האמיתית והשלמה של העתיד" (מי מרום ה)
"בכל יום יש ניצוץ גאולה, ומפני זה אנו מצווים לזכור בכל יום יציאת מצרים..." (שפת צדיק)

סיפורי הגאולה ממצרים

- "ושמענו לקולך" ויאמן העם וישמעו כי פקד ה' את בני ישראל, וכי יאה את עניינם, ויקדו וישתחוו. "ולא שמעו את משה ואת אהרן ויהי נאמר קשה"
- "לך ואספת את זקני ישראל... ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים..." "וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל" "ואבל זקנים נשמטו אחד אחד מאחר משה ואהרן, עד שנשמטו מלכ, קודם שהגיעו לפלטיק, לפי שיראו ללכת" (רש"י)
- "וישב אל ה' ויאמר: ה' לממה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני, ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך"
"כי לא נתרעם משה על מה שלא שלח פרעה את ישראל תכף ומיד בבואו אליו, שהרי כבר אמר לו הקב"ה שתי פעמים שלא יתן אותם מלך מצרים להלוד. אך שנתרעם על מה שהרע לעם הזה יותר מבראשונה. כי לפחות אם שליחותו לא יועיל להם תכף- לא יזיק, והרי עינינו הרואות כי הזיק להם בשליחותו..." (כלי יקר)
- "וישובו ויחנו... לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים..." לאחוריהם, לצד מצרים..." (רש"י)
"התחילו מהוסדי אמנה תולשין שעריהן ומקרעין בגדיהם" (מכילתא)
"ויאמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר" "בשביל לפתות לבן של מצרים להטעותם" (מכילתא)
- "ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלוקים דרך ארץ פלשתים... כי אמר אלוקים פן ינחם העם בראותם מלחמה ושבנו מצרים. ויסב אלוקים את העם דרך המדבר ים סוף"

א. "אמר הקב"ה: אם אני מביא עבשיו את ישראל לארץ מיד מוזיקים אדם בשדהו
ואדם בכרמו והן בטליו מן התורה, אלא אקיפס במדבר ארבעים שנה שיהיו אוכלין מן
ושותין מן הבאר והתורה נכללת בגופן" (מכילתא)

ב. "כיוון ששמעו כנענים שישראל יכנסו, עמדו וערפו כל הזרעים וקצצו כל האילנות
וסתרו את הבניינים וסתמו את המעינות, אמר הקב"ה לא הבטחתים לאבותיהם
שאכניסן לארץ חרבה אלא מלאה כל כוב... הריני מקיפן במדבר ארבעים שנה עד
שיעמדו כנעניים ויתקנו מה שקלקלו" (מכילתא)

ג. "...המצרים היו אדונים לישראל, וזה הדור היוצא ממצרים למד מנעוריו לסבול על
מצרים ונפש שפלה, ואיך יוכל עתה להלחם עם אדוניו, והיו ישראל נרפים ואינם
מלומדים למלחמה, ...והשם לבדו שהוא עושה גיזלות ולו נתבנו עלילות סבב שמתו כל
הצבא היוצא ממצרים הנפרים כי אין כוח בהם להלחם בכנענים, עד שקם דוד אחר, דוד
המדבר שלא ראו גלות, וחיתה להם נפש גבוהה..." (ראביע שמות י"ד י"ג)

ס. "ויילונן העם" "ויזרחו ה' עץ".

"כמו העץ יתחיל להחניט ולקבל חיות בעת אשר לחותו נתיבש לגמרי – כן אתם בינת
שלא תראו שום תקוה- או ואשתי אהבם" (שפת-ישראל מצאחטקוב)

י. "היבנה חרבו לצביו" "מה צמיח גראח וחרוה ונבסח" ונבסח- מה גראל הראשון גראח
ונבסח וחרוה וגראח... כך גראל האחרון נגלה עתם וחרוה ונבסח מתן" (שושנים)

"כך היא טעמתן של ישראל, בתחילה קימעה קימעה, כל מה שהיא חולפת היא רכה
וחולפת... בתחילה ומרדכי יושב בשער המלך, ואח"כ ויקח המן את הלבוש ואת הסוס,
ואח"כ יושב מרדכי אל שער המלך, ואח"כ ומרדכי יוצא מילפני המלך בלבוש מלכות,
ואח"כ וליהודים היתה אורה ושמחה" (ירושלמי, ברכות)
"לשקו ולתעניתו" (רשי"י)

החדגה קימעה קימעה "כוללת בתוכה גם את כל ההפסקים והעיכובים, גם את כל
הנסיגות והכשלונות, גם את כל העיכובים והסיכוכים..." (לתיבות ישראל א', עמ' קצ"ח).

"ייתי ואזכי"

רב יוסף: "ייתי ואזכי דאיתוב בטולא דכופיתא דחמריה" (סנהדרין צ"ח):

